

[Indenrigsministeren.]

denne Forbindelse henviser til, at en tilsvarende Revisionsbestemmelse er optaget i Skolelægeloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der var knyttet til Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget, anbefaler jeg hermed Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

H. P. Johansen: Som allerede af den højtærede Minister nævnt tilsigter Lovforslaget en Forlængelse af den eksisterende Lovgivning vedrørende Ansættelse af Sundhedsplejersker eller, som det hedder i Lovforslagets Titel: Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar. Denne Lovgivning blev som bekendt gennemført i 1937, den er senere forlænget uændret i 1943, og der foreslaas nu en yderligere Forlængelse i indtil en halv Snes Aar.

Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, er dette Forslag enstemmigt vedtaget i Folketinget med Tilslutning fra samtlige Partier. Det maa vist siges at være en betydelig Anerkendelse af denne Lovgivning, naar Loven saaledes uændret forlænges den ene Gang efter den anden. Det er sikkert ogsaa en Foranstaltning, der har skabt meget stor Tilfredshed de Steder, hvor den praktiseres. Men desværre er der jo mange — alt for mange — Steder, hvor man endnu ikke har ført denne Lovgivning ud i Livet, og i saa Henseende er det baade interessant og oplysende, men ikke just opmuntrende at læse den Statistik, der ledsager Lovforslaget.

Det fremgaar af denne, at i Hovedstaden har man ansat 92 Sundhedsplejersker, medens 762 jyske Landkommuner tilsammen kun har ansat siger og skriver 9 Sundhedsplejersker, hvilket vil sige, at de jyske Landkommuner stort set næsten ikke har gjort Brug af Loven endnu. Nu maa man tilføje, at det ikke blot er jyske Landkommuner, der ikke har gjort Brug af Loven, det samme er Tilfældet med mange Landkommuner paa Øerne, dog ikke i saa udpræget Grad som for Jyllands Vedkommende. Det oplyses, at i 533 Landkommuner paa Øerne er der kun ansat 25 Sundhedsplejersker, og det vil altsaa sige, at der ogsaa her er meget store Omraader, som ikke er dækket i saa Henseende.

Jeg har bemærket, at man andetsteds har opgjort Forholdet saaledes, at Hovedstaden har gennemført Ordningen med næsten 100 pCt., Købstæderne saavel paa Øerne som i Jylland med 75 pCt., Landkommunerne paa Øerne med 25 pCt. og de jyske Landkommuner kun med 2 pCt. Især for denne sidste Gruppens Vedkommende er det naturligvis et meget ringe Resultat, efter at Loven nu har virket i ca. 10 Aar, og med Henblik paa dette tror jeg man uden at overdrive kan sige, at det haster med at faa ansat Sundhedsplejersker i alle Landets Kommuner, da der er Fare for, at der hvert Aar dør et ikke ringe Antal Spædbørn som Følge af Hjemmets mangelfulde Viden om Barnets Røgt og Pleje og Ernæring i det første Leveaar.

Jeg støtter denne min Antagelse paa de Oplysninger, der kom frem i 1937, og de Forsøg, der var gjort forud for Lovens Gennemførelse. Jeg skal i denne Forbindelse blot minde om et enkelt Forhold. Der var forud for 1937-Lovens Gennemførelse gaaet en 6-aarig Forsøgsperiode. Man havde ansat Sundhedsplejersker i Holbæk og i Vejle Amter, og Resultatet af dette Forsøg var, at Børnedødeligheden i disse Amter dalede saa stærkt, at Sundhedsautoriteterne dengang med Sikkerhed kunde sige, at man vilde have reddet 600 Smaa børns Liv, hvis man i den samme Periode, disse 5—6 Aar, havde haft Sundhedsplejersker i alle Landdistrikter — her tales kun om Landdistrikter. Altsaa med andre Ord, ca. 100 Spædbørn aarligt var efter Sundhedsautoriteternes Skøn blevet Offer for uheldig Røgt og Pleje; og naar der nævnes Tallet 100 om Aaret, var dette endda et yderst forsigtigt anslaaet Tal, idet det blev tilføjet: antagelig et meget større Tal.

Saadan var Forholdene i 1937, og de er næppe bedre i de Rationeringstider, vi nu gennemlever. Dertil kommer vel, at man maa regne med, at mange Børn faar varigt Mén af en forkert Pleje i det første Leveaar. Derfor mener jeg, man med Grund kan sige, specielt til dem, der styrer de jyske Landkommuner, men ogsaa til Landkommunerne som Helhed, at det haster med at faa denne Lovgivning gennemført, og jeg synes, man kan tilføje, at det er et stort Ansvar at undlade at bruge denne Lov, hvor det er gørligt at faa den gennemført.